

Pagaidu noregulējuma tiesneša 2012. gada 13. jūnija rīkojums — Morison Menon Chartered Accountants u.c./Padome

(Lieta T-656/11 R II)

(Pagaidu noregulējuma tiesvedība — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2012/C 227/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Morison Menon Chartered Accountants (Dubaija, Apvienotie Arābu Emirāti), Morison Menon Chartered Accountants — Dubai Office (Dubaija), Morison Menon Chartered Accountants — Sharjah Office (Sharjah, Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvji — H. Viaene, D. Gillet un T. Ruys, pārstāvji)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M.-M. Joséphidès un G. Étienne)

Priekšmets

Pieteikums par, pirmkārt, Padomes 2011. gada 1. decembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1245/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 319, 11. lpp.), un, otrkārt, Padomes 2011. gada 1. decembra Lēmuma 2011/783/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 319, 71. lpp.), piemērošanas apturēšanu tiktāl, ciktāl ar nosaukumu "Morison Menon Chartered Accountant" apzīmētā vienība ir pievienota to personu un vienību sarakstam, kuru naudas līdzekļi un saimnieciskie resursi ir iesaldēti

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par pieteikumu par pagaidu noregulējumu;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas 2012. gada 12. jūnija rīkojums — Strack/Komisija

(Lieta T-65/12 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Rīkojums par lietas nodošanu — Lēmums, par kuru nevar iesniegt apelācijas sūdzību — Acīmredzami nepieņemama apelācijas sūdzība)

(2012/C 227/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Guido Strack (Ķelne, Vācija) (pārstāvis — H. Tettenborn, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — H. Krämer un B. Eggers)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Eiropas Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2011. gada 7. decembra rīkojumu lietā F-44/05 RENV Strack/Komisija un ar kuru tiek lūgts atcelts šo rīkojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Strack sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 118, 21.4.2012.

Prasība, kas celta 2012. gada 21. maijā — Ālands Industrihus/Eiropas Komisija

(Lieta T-212/12)

(2012/C 227/38)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ālands Industrihus Ab (Mariehamn, Somija) (pārstāvis — L. Laitinen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2011. gada 13. jūlija Lēmumu 2012/252/ES par valsts atbalstu Nr. C 6/08 (ex NN 69/07), ko Somija piešķirusi uzņēmumam Ālands Industrihus Ab;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvota nepareiza LESD 107. panta 1. punkta piemērošana — valsts atbalsta neesamība.

Prasītāja apgalvo, ka attiecīgā kapitāla ieludzināšana un aizdevumu garantijas nebūt nav valsts atbalsts, ciktāl šie darījumi nav izkropļojuši konkurenci tādā mērā, lai tiktu ietekmēta tirdzniecība starp dalībvalstīm. Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, novērtējot faktus, it īpaši konstatējot, ka uzņēmumiem nerezidentiem nepastāv nekādi šķēršļi veikt darbību Ālandu salās un noteikti nav nekādu šķēršļu veikt ieguldījumus vietējā nekustamā īpašuma tirgū.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvota nepareiza LESD 107. panta 1. punkta un privāta ieguldītāja jēdziena piemērošana — valsts atbalsta neesamība.

Prasītāja apgalvo, ka visa kapitāla iepludināšana bija saderīga ar tirgus ekonomikas ieguldītāja principu un tādējādi neizkropļoja vai nedraudēja izkropļot konkurenci tādā mērā, lai tiktu ietekmēta tirdzniecība starp dalībvalstīm. Komisija ir pieļāvusi kļūdu, novērtējot pasākuma saderīgumu ar tirgus ekonomikas ieguldītāja principu, ciktāl tā tostarp kļūdaini un patvaļīgi novērtējusi iecerētās rentabilitātes apjomu, pamatojot to tikai ar viena gada peļņu. Prasītāja uzskata, ka reālā iecerētā rentabilitāte ir gada peļņas un paredzamā vērtības pieauguma kombinācija.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav pietiekami ņemtas vērā esošās atbalsta programmas attiecībā uz piešķirtajām garantijām.

Komisija nav ņēmusi vērā faktu, ka vismaz divas no piešķirtajām garantijām ietilpst esošā atbalsta shēmā.

- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvota kļūda faktu novērtējumā un pamatojuma neesamība.

Ja attiecīgie pasākumi tomēr būtu jāuzskata par valsts atbalstu, atgūstamās summas ir noteiktas nepienācīgi. Pirmkārt, pamatojums, lai prasītu visa ieguldītāja kapitāla atgūšanu, ir ļoti vājš, ar trūkumiem un ārkārtīgi lakonisks. Otrkārt, garantiju atbalsta daļa ir noteikta patvaļīgi, nesaprātīgi un nereāli, kā arī ar nepietiekamu pamatojumu. Prasītāja apgalvo, ka sakarā ar nepietiekamo pamatojumu un tā patvaļīgumu tai ir gandrīz neiespējami atbildēt uz Komisijas apgalvojumiem.

- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvota tiesiskā regulējuma nepareiza piemērošana atsaucēs likmes jomā.

Lai konstatētu to, ka garantijas ir valsts atbalsts, Komisija paziņojumu par atsaucēs likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu ⁽¹⁾ ir piemērojusi ar atpakaļejošu spēku. Šādas nelikumīgas piemērošanas ar atpakaļejošu spēku rezultātā garantiju valsts atbalsta daļas, par kuras atgūšanu ir dots rīkojums, summa ir lielāka nekā tā, kas izrietētu no pareizā teksta piemērošanas, kas, kā uzskata prasītāja, ir paziņojums par atsaucēs likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu ⁽²⁾, kas bija spēkā laikā, kad tika piešķirtas garantijas.

- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājam ir tiesiskā paļāvība attiecībā uz atbalstu.

Pamatojoties uz trijos pirmajos pamatos attīstītajiem faktoriem, prasītājam bija tiesiskā paļāvība, ka pasākumi, par

kuriem bija lēmusi provinces valdība, nav valsts atbalsts. Turklāt prasītāja šo jautājumu uzdeva provinces valdībai, kura apliecināja, ka pasākumi ietilpst paziņotā atbalsta shēmā.

- 7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums apdraud tiesisko noteiktību un neņem vērā LESD 345. pantā garantēto īpašumtiesību sistēmu.

Komisija ir pilnībā radījusi bezizeju attiecībā uz Marihamnas pilsētas īstenotajiem vienlaicīgajiem ieguldījumiem, tādēļ situācijā, kad ir noteikts atbalstu atgūt, prasītāja nevar ievērot akcionāru tiesiskās vienlīdzības principu, kas ir noteikts Somijas likumā par akciju sabiedrībām. Šāda kļūda no Komisijas puses arī deformē galīgo ekonomisko rezultātu attiecīgajām pusēm, tādējādi neievērojot LESD 345. pantu, saskaņā ar kuru līgumi nekādi neietekmē dalībvalstu īpašumtiesību sistēmu.

⁽¹⁾ OV 2008, C 14, 6. lpp.

⁽²⁾ OV 1997, C 273, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2012. gada 21. maijā — *Indesit Company/ITSB — ILVE* (“quadrio”)

(Lieta T-214/12)

(2012/C 227/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Indesit Company SpA* (Fabriano, Itālija) (pārstāvji — G. *Florida* un R. *Florida*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa *ITSB* Apelāciju padomē dalībniece: *ILVE-Industria Lavorazione Veneta Elettrodomestici SpA* (Campodarsego, Itālija)

Prasītājas prasījumi

— atcelt Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 14. marta lēmumu lietā R 2219/2010-1 un atzīt par likumīgi reģistrējamu Kopienas preču zīmi Nr. 7 313 158, kuru veido vārds “quadrio” īpašā grafiskā veidolā un kas apzīmē ledus-skapjus